

РЕШЕНИЕ

№ 7857

гр. София, 20.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 01.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **8991** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) вр. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. Г. Г.-ЕГН-[ЕГН], чрез адвокат Г. З. срещу Решение № 3305-40-38/ 28.07.2022 год. на Управителя на НОИ, с което е оставена без уважение негова жалба срещу Разпореждане № [ЕГН], изх.№ 1029-50-26741#37 от 18.05.2022г. на Дирекция „Европейски регламенти и международни договори“, с което е отменено Разпореждане №1029-50-26741#7 от 18.07.2019г. за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради противоречие с материалния закон. Поддържа се, че периодът на наборната военна служба се счита за трудов стаж от трета категория, като осигурителните вноски са за сметка на републиканския бюджет, поради което наборната служба е приравнена на трудово правоотношение по смисъла на §1, ал. 1, т. 12 и се зачита за „действителен стаж“. Иска от съда да постанови отпускането на пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя.

В съдебно заседание се представлява от адвокат З., която поддържа жалбата на сочените в същата основания, представя писмени бележки. Претендира присъждането на разноски.

Ответникът-Директорът на ТП на НОИ С.-град, чрез юрк. Б. оспорва жалбата.Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и съ branите по

делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:
На 15.10.2018г. Д. Г. Г. е входирал заявление № 1029-50-26741/15.10.2018 г. и последващо такова-№2213-16-25/11.03.2019 год. в ТП на НОИ-Р. за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. След извършена проверка е издадено Разпореждане № [ЕГН] от 11.07.2019 год. изх.№ 1029-50-26741#7 от 18.07.2019 г., с което е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст от 15.10.2018 год. С Разпореждане изх.№ 1029-50-26741#21 от 24.02.2021 год. личната пенсия на Г. е спряна от 01.03.2021 год. като с ново Разпореждане изх.№ 1029-50-26741#37 от 18.05.2022г. на Дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ е отменено Разпореждане №1029-50-26741#7 от 18.07.2019г., с което е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по реда и условията на чл. 68 ал. 1-3 КСО. Същото е обжалвано пред Управителя на НОИ, който с Решение № 3305-40-38/ 28.07.2022 год. е отхвърлил жалбата като неоснователна, което Решение се обжалва в настоящето производство.

Отказът осигурителният орган обосновава с липсата на една от предпоставките за отпускане на лична пенсия за ОСВ на жалбоподателя, които са определени в разпоредбите на чл. 68, ал. 3 от КСО, във връзка с чл. 15, ал. 3, т. 5 от НПОС, а именно: навършена възраст 68 години, 08 месеца и 15 дни и осигурителен стаж: 16 години, 04 месеца и 16 дни. В случая, според изчисленията на осигурителния орган не е изпълнено второто условие. С разпореждането е определен действителен осигурителен стаж на жалбоподателя в размер на 14 години, 04 месеца и 21 дни. Осигурителят е зачел на Д. Г. Г. осигурителен стаж в размер на 16 години, 04 месеца и 16 дни. Тази продължителност на стажа включва и периода на военната служба, съставляваща 02 години и 16 дни, но не го е признал за действителен осигурителен стаж. След като е съобразил, че в случая приложимо законодателство се явява § 2 от ДР на КСО, е достигнал до извод, че наборната военна служба не е действителен стаж, тъй като не е време, изслужено по трудово или служебно правоотношение, не е време на работа по друго правоотношение, за което лицето да е било задължително осигурено за инвалидност, старост и смърт, нито е време, през което е упражнявана трудова дейност, за която жалбоподателят да е подлежал на задължително осигуряване за своя сметка и да е внесъл дължимите осигурителни вноски.

Във връзка с подадена от Г. жалба срещу така постановения отказ, решаващия орган е извършил цялостна проверка на зачетения от длъжностното лице по пенсионно осигуряване осигурителен стаж на жалбоподателя по съдържащите се в пенсионното досие и представени към жалбата документи. С Решение № 3305-40-38/ 28.07.2022 год. е отхвърлил жалбата срещу Разпореждане изх.№ 1029-50-26741#37 от 18.05.2022г. на Дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ като неоснователна и оспореното Разпореждане на ръководител ПО е потвърдено като правилно и законосъобразно постановено.

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира от правна страна следното:

Решението е връчено на жалбоподателя на 08.09.2022 г. /по данни от жалбоподателя/. Жалбата е подадена в 14-дневния срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт, от лице, имашо правен интерес от обжалването, поради което същата се явява допустима и следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 117, ал. 4 КСО разпорежданията, издадени от длъжностното лице по чл.

98, ал. 1, т. 2, могат да се обжалват пред управителя на Националния осигурителен институт в едномесечен срок, съответно за разпорежданията по чл. 98, ал. 2 - в 14-дневен срок от получаването им, като решението се изготвя в срока и по реда на ал. 3. Съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, като са изложени фактическите и правните основания за издаването му. Не се констатират основания за нищожност на решението. Не се констатират съществени нарушения на процесуалните правила, поради което следва да бъде преценено съответствието на издадения акт с приложимия материален закон. Спорът между страните касае въпросът дали времето на наборна военна служба е действителен осигурителен стаж по смисъла на чл. 68, ал. 3 КСО, вр. с §1, ал. 1, т. 12 от ДР на КСО. При преценка правото на пенсия органът по пенсионно осигуряване е зачел на Д. Г. Г. за осигурителен стаж 16 години, 04 месеца и 16 дни по представените от жалбоподателя документи. С оглед на посочените данни е определен действителен осигурителен стаж на жалбоподателя в размер на 14 години, 04 месеца и 21 дни, като изрично е отбелязано, че периода от 02 години, 00 месеца и 16 дни - наборна военна служба е приет за трудов стаж, приравнено на осигурителен стаж време, но не е зачетено за действителен осигурителен стаж.

Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 7 КСО за осигурителен стаж при пенсиониране се зачита периодът на наборна или мирновременна алтернативна служба и времето, през което неработеща майка е гледала дете до 3-годишна възраст. За тези периоди се внасят осигурителни вноски в размера за фонд "Пенсии" за сметка на държавния бюджет върху минималната работна заплата към датата на отпускане на пенсията. Същевременно, съобразно текста на чл. 44 от Наредбата за пенсийте и осигурителния стаж (НПОС) за осигурителен стаж от трета категория се признава времето на наборна военна служба и времето на обучение на курсанти и школници след навършване на пълнолетие до размера на наборната военна служба за съответния род войски, съгласно действащото законодателство, независимо кога са положени. Нормите на чл. 9, ал. 7 от КСО и чл. 44 от НПОС са приети след като е отбита редовната наборна военна служба от жалбоподателя, но действат към момента на подаване на заявлението, включително и към настоящия момент. Безспорно действаща и относима, предвид периода на отбиване на редовната военна служба, е разпоредбата на § 9, ал. 1 от ПЗР на КСО. Релевантна към периода на военната служба на жалбоподателя е и разпоредбата на чл. 81 от Правилника за прилагане на закона за пенсийте (отм.), съгласно която изслужената наборна военна служба се зачита за трудов стаж от III категория: "Зачита се за трудов стаж от III категория изслужената наборна военна служба или приравнената към нея на курсанти и школници след навършване на пълнолетие до размера на наборната служба за съответния род войски съгласно действащото законодателство. Времето, прекарано на подземна работа в мините и рудниците с подземна експлоатация от лицата, отбиващи наборната си военна или трудова служба, се зачита за трудов стаж от съответната категория".

След като стажът на редовна военна служба, положен от жалбоподателя за процесния период, се зачита за трудов такъв и след като той е полаган до 25.10.1972 г. и при действието на нормата на чл. 81 от ППЗП (отм.), то с оглед разпоредбата на § 9, ал. 1 КСО, същият следва да бъде признат за действителен осигурителен стаж по смисъла на § 1, ал. 1, т. 12 от ПЗР на КСО. Отказвайки да зachte стажа за посочения период, положен при отбиване на редовната военна служба за действителен осигурителен такъв, административният орган неправилно тълкува и прилага закона, което

обосновава незаконообразност на обжалвания административен акт. С цитираните норми законодателят е изразил ясно волята си да се зачете за осигурителен стаж при пенсиониране срокът на наборната военна служба. С отменения Закон за всеобщата военна служба в Народна република България /действал към датата на отбиване на военната служба на лицето/, срокът на редовната военна служба за времето от 14.09.1973 г. до 01.11.1975 г. във всички родове войски е 24 месеца, което означава, че следва да се зачете пълния размер от наборната военна служба, като действителен осигурителен стаж от трета категория при пенсиониране. Изложените в обратната насока оплаквания са неоснователни. Поддържаната от пенсионния орган теза, че времето на наборна военна служба не може да бъде зачетено за действителен стаж, е лишена от правно основание. В посочения смисъл е константната практика на Върховния административен съд, VI отделение - решение № 4930 от 26.04.2016 г. по адм. д. № 1961/2016 г.; решение № 11681 от 03.10.2018 г. по адм. д. № 10591/2017 г.; решение № 9471 от 17.07.2017 г. по адм. д. № 7470/2016 г., решение № 15446 от 11.12.2018 г. на ВАС по адм. д. № 6749/2018 г., VI отд., с подробно цитирана съдебна практика, решение на ВАС № 15446/11.12.2018 г. по адм. д. № 6749/2018 г; решение на ВАС № 6234/24.04.2019 г. по адм. д. № 1300/2019 г.; Решение № 6611 ОТ 02.06.2021г. по адм. д. № 4442/2021 Г., VI отд. НА ВАС. Отделно, както е приел ВАС в решение № 11681/03.10.2018 г. по адм. д. № 10591/2017 г., към военната служба е неприложимо разграничението за действителен и недействителен осигурителен стаж, а същата следва да бъде зачетена само като действителен осигурителен стаж по смисъла на § 1, т. 12 от ДР на КСО, вр. чл. 68, ал. 3 от КСО.

От страна на процесуалния представител на жалбоподателя е направено искане за присъждане на разноски, което с оглед изхода на спора се явява основателно и следва да бъде уважено. В случая претендираното възнаграждение за адвокат е в размер на 500 лв., което не се явява прекомерно, с оглед фактическата и правна сложност на делото, както и 10.00 лв. внесена държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, Административен съд София-град, 80 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3305-40-38/ 28.07.2022 год. на Управителя на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане изх.№ 1029-50-26741#37 от 18.05.2022г. на Дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ за отказ отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на Д. Г. Г..

ИЗПРАЩА преписката на ТП на НОИ С. за ново произнасяне съобразно дадените в настоящото решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. **ОСЪЖДА** ТП на НОИ С. - град да заплати на Д. Г. Г.-ЕГН-[ЕГН] сумата от 510 лв. представляваща направени по делото разноски-адвокатски хонорар и държавна такса. Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

